

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i K. KOMENDY OBWODOWEJ W OPATOWIE.

Prenumerata kwartalnie 3 korony.
Numer pojedynczy 10 halerzy. **Nr. 8.** **Opatów, dnia 15. kwietnia 1916.**

1.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z 8. marca 1916,

dotyczące posiadania broni, amunicyi i materyałów wybuchowych.

Mocą uprawnień Najwyższej Władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Ktokolwiek powziął w jakikbądź sposób:

1) gdzie jest przechowana broń, amunicya, lub materyały wybuchowe, które należało oddać w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4, Dz. rozp., a których nie oddano, lub

2) że ktoś takie przedmioty posiada lub przechowuje, obowiązany jest donieść Komendzie Obwodowej lub Komendzie posterunku Żandarmeryi swego miejsca zamieszkania o miejscu przechowania lub o osobie posiadacza lub przechowującego i podać przytem wszystkie wiadome mu bliższe okoliczności.

Doniesienie musi nastąpić w ciągu trzech dni od chwili, kiedy obowiązany do zgłoszenia dowiedział się o przechowaniu.

§ 2.

Kto przechowuje lub nosi broń, amunicyę lub materyały wybuchowe, nie będąc do tego upoważniony w myśl rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. lub 29. listopada 1915, Nr. 44, Dz. rozp., popełnia zbrodnię i będzie karany sądownie — o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — więzieniem od sześciu miesięcy do pięciu lat. Obok kary więzienia może być nałożona grzywna do dziesięciu tysięcy koron.

Przekroczenia § 1. niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — przez Komendę ob-

wodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 5. ust. 2. rozp. Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915. Nr. 4, Dz. rozp., jest uchylony.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2.

Do L. J. 4571 r. 1916 c. i k. wojsk. Generał-Gubernatorstwa.

Obwieszczenie

mocą którego zabrania się wyrobu pewnych gatunków skór, jakoteż rozcinania skór półgotowych i gotowych przed wydaniem tychże przez stacyę odbiorczą skóry.

I.

Od chwili wejścia w życie niniejszego obwieszczenia nie jest już więcej dozwolonem mineralne garbowanie niżej wymienionych gatunków skór surowych:

1) **Skór z cieląt** (także wyporków i bukaczów), które kwaszone po oczyszczeniu z soli ważą więcej niż:

a) wraz z krótkiemi łapami i głową (mit Kurzfuss u. Kopf) 4 kg.

b) wraz z krótkiemi łapami bez głowy (mit Kurzfuss ohne Kopf) $3^1/_2$ kg.

Przy skórach cielęcych z długiemi łapami, chrząstką ogonową albo mięsem głowiem, podwyższa się niniejsze ograniczenie wagi o 0·20 kg. a to dla każdego z tych sposobów wyrobu.

Dla suszonych skór cielęcych wymienione ograniczenia wagi zmniejsza się o połowę.

3) **Skór krowich, wołowych** oraz **buhajów,**

4) **Skór końskich.**

II.

Celem wykończenia skóry garbowanej za pomocą mineralnych środków z wymienionych pod I. skór surowych, o ile takowa w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się w robocie lub wykończeniu, udziela się terminu do 30. kwietnia b. r. Po tym dniu nie wolno już więcej przedsiębrać robót służących choćby tylko do wykończenia takiej skóry.

III.

Wyrabianie pasów skórzanych do maszyn dozwolone jest od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tylko za zezwoleniem wojsk. Generał-Gubernatorstwa.

IV.

Skóry końskie wolno i nadal przerabiać tylko na skóry brandzolowe sposobem dębowym a mianowicie w **całości** lub **połowach.**

V.

Czarnej skóry wierzchniej, garbowanej na sposób dębowy lub też dębowo-mineralny po dniu 10. kwietnia 1916 r. więcej wyrabiać nie wolno.

To postanowienie nie odnosi się do skóry wierzchniej, która się wyrabia ze skór cielęcych (z wyporków i bukaczów) o ile ciężar skór nie przekracza granic oznaczonych pod I. pkt. 1).

VI.

Zabrania się wyrobu skóry na podeszwy ze skór krowich, wołowych, buhajowych, moczonych do garbowania przygotowanych, z których część mięsna (szpalt czyli warstwa wewnętrzna) zupełnie lub częściowo odciętą została, nie wolno również sprzedawać tak wyprawionych skór.

VII.

Rozcinanie skóry wyprawionej całkowicie lub do połowy jakiegokolwiekbądź rodzaju ze skór krowich, końskich i cielęcych przed wydaniem takowej przez c. i k. stacyę odbiorczą skóry, jest wzbronione.

VIII.

Wszelkie wykroczenia postanowień niniejszego obwieszczenia i przeciwdziałania takowym karane będą przez c. i k. Komendę obwodową aresztem do 6 miesięcy albo grzywną do 5000 koron.

Ponadto zarządzone zostanie zamknięcie zakładów przemysłowych powyższe postanowienia naruszających.

IX.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

3.

Ubezpieczenie od ognia.

Reskryptem z dnia 13. marca 1916 A. Nr. 11950 udzieliło c. i k. Generalne Gubernatorstwo w Lublinie Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Warszawie pozwolenia na prowadzenie agend istniejącego

w Królestwie Polskiem przymusowego ubezpieczenia od ognia również na terytoryum Generalnego Gubernatorstwa.

W Lublinie będzie otwarte zastępstwo Warszawskiej Centrali, które będzie kierować agendami Towarzystwa w obrębie Gubernii. Premie ubezpieczenia mają ściągać Urzędy gminne i odsyłać do kasy c. i k. Komendy obwodowej.

Urzędnicy Towarzystwa mają prawo noszenia odznak ustanowionych przez główny Zarząd.

4.

Pożyczki dla właścicieli dóbr.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojskowego Generałgubernatorstwa F. Nr. 17582/16 z 24. marca 1916 mogą być właścicielom dóbr za pośrednictwem głównego komitetu ratunkowego (dzien. urz. część VII, punkt 19 z 1. kwietnia b. r.) udzielone pożyczki celem przeprowadzenia wiosennej uprawy pól.

W tym celu mają właściciele dóbr, posiadający formalnie prawidłowo wystawione kwity rekwizycyjne wojsk austro-węgierskich dobrowolnie w drodze cesyi odstąpić swe kwity komitetowi ratunkowemu z tem, że przez nabycie kwitów przez c. i k. Zarząd wojskowy wszystkie prawa pierwotnych właścicieli gasną, i że pretensye z tych kwitów umorzone zostały.

Za prawdziwość wykupionych kwitów rekwizycyjnych odpowiada pierwotny właściciel solidarnie wraz z głównym komitetem ratunkowym. Właściciele takich, w drodze cesyi odstąpionych kwitów mają w formie prawnie obowiązującej złożyć oświadczenie, że zgadzają się, aby pewna część sumy wykupu przez komitet ratunkowy udzieloną została jako pożyczka takim właścicielom gruntów, którym brak środków pieniężnych do wiosennej uprawy pól. Udzielone pożyczki należy zwrócić w przeciągu 6 miesięcy. Pożyczki te wraz z odsetkami zażywają co do prawa zastawu pierwszeństwa przed wszystkiemi poręczeniami tabularnemi (hipotecznemi) z wyjątkiem publicznych podatków i poborów. Za pożyczki na cele wiosennej uprawy pól odpowiada solidarnie główny komitet ratunkowy i nabywca pożyczki.

Jako termin dla przedłożenia kwitów rekwizycyjnych z okazyi wiosennej uprawy pól ustanawia się 15. maja 1916. Aż do tego terminu mają się posiadacze kwitów rekwizycyjnych wraz z dwoma członkami obwodowego komitetu ratunkowego, jako świadkami zjawić w c. i k. Komendzie obwodowej, gdzie winni podpisać oświadczenie cesyi.

Kwity na wozy i konie wolno tylko w wypadkach godnych uwzględnienia odstępować w drodze cesyi, podczas gdy kopii albo protokółów co do szkód wojennych na inne osoby wogóle przenosić nie wolno.

Prośby o pożyczki należy wnosić do c. i k. Komendy obwodowej.

5.

Kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do publicznej wiadomości, że wszystkie obecnie czynne, lub z powodu wypadków wojennych unieruchomione kasy pożyczkowo-oszczędnościowe, założone swego czasu na podstawie statutu normalnego z roku 1905, o ile zamierzają dalej czynności swe prowadzić, winne wnieść odnośne podanie do c. i k. Komendy obwodowej o zezwolenie na istnienie i zatwierdzenie statutów. Do każdego podania należy dołączyć po 3 egzemplarze statutów, a ponadto, w razie, gdyby działalność ich miała się rozciagać i na inne obwody, dla każdego z nich po jednym egzemplarzu statutów.

Równocześnie zawiadamia się strony interesowane, że po myśli reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z 9. marca 1916 Nr. 13224/16 zezwolenie na działalność udzielone będzie tylko po uprzedniem zrzeczeniu się przez odpowiedzialny zarząd kasy lub Stowarzyszenia prawa zagwarantowanego w §§ 71 i 72 statutu normalnego z 1905 roku, mocą którego kasy mogły żądać od organów policyjnych gminnych egzekwowania ich pretensyi.

Wobec powyższego zakazuje się Urzędom gminnym udzielać istniejącym obecnie i czynnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym swej pomocy przy dochodzeniu pretensyi.

6.

Przestroga przed nieostrożnem obchodzeniem się ze znalezionymi pociskami artyleryjskimi.

Mimo wielokrotnych upomnień, ciągle jeszcze zdarzają się nieszczęśliwe wypadki, spowodowane przez nieostrożne obchodzenie się ze znalezionymi pociskami artyleryjskimi.

Niedawno temu znowu zdarzyło się, że pewna osoba cywilna znalazłszy granat, wywołała eksplozyę tegoż, wskutek czego trzy osoby znalazło śmierć, zaś kilka innych osób, przy tem będących odniosło ciężkie rany.

Przestrzegam więc ludność jak najdobitniej przed dotykaniem się znalezionych pocisków artyleryjskich

i wzywam każdego ze względu na własne jego nieszczęście, aby, znalazłszy tego rodzaju pocisk, doniósł o tem najbliższemu posterunkowi żandarmeryi, który umiejętnie uskuteczni sprzątnięcie takowego.

Duchowieństwo i nauczycielstwo uważać powinno jako swój obowiązek, objaśniać ludność, jak wielkie niebezpieczeństwo grozi przy nieostrożnem obchodzeniu się ze znalezionymi pociskami artyleryjskimi.

7.

Ogłoszenie

w sprawie terminu dostawy zboża do magazynów.

Termin dla dostawy pszenicy i żyta do c. i k. Magazynów zbożowych przedłuża się do dn. 20 maja 1916 r. Pszenica i żyto muszą być do tego czasu bezwarunkowo odstawione i nie będą udzielane żadne przedłużenia.

Co się zaś tyczy dostarczania jęczmienia i owsa, to ze względu że w pojedynczych obwodach okazuje się brak zboża jarego do siewu zarządza się i ogłasza, co następuje:

Kto posiada owies i jęczmień ma go natychmiast do najbliższego magazynu zbożowego odstawić, a mianowicie w pierwszej linii jęczmień i owies do siewu.

Za jęczmień i owies nasienny dostarczony do dnia 25. kwietnia 1916 r. dopłaca Zarząd wojskowy prócz ustanowionych cen 6 koron więcej za 100 kg. (244 funtów) to znaczy 4 K. więcej za 1 korzec owsa, a 5 K. więcej za 1 korzec jęczmienia.

Dodatek ten jednak będzie wypłacony jedynie tylko za jęczmień i owies, zdatny do siewu.

Ażeby wyrównać poniekąd brak koni pociągowych, winni odnośni właściciele dóbr, którzy mają odstawić zboże, natychmiast porozumieć się z Komitetem agrarnym odnośnej gminy, a Komitet ma odstawę zboża do siewu uskutecznić podwodami ze wsi.

Koszta odstawy ponosi dotyczący właściciel dóbr.

Przeciwko tym Komitetom agrarnym, któreby się wzbraniały dostarczyć potrzebnych podwód, należy zrobić doniesienie do najbliższego posterunku żandarmeryi.

Uprasza się właścicieli dóbr, ażeby mający się dostarczyć jęczmień i owies do siewu odstawiali do magazynu monopolowego w Ostrowcu, choćby nawet z nakładem drogi, gdyż tamże odbiór szybciej się odbywa z powodu mniejszego ruchu.

8.

Opłaty za doręczanie telegramów.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 24. lutego 1916 o służbie pocztowej i telegraficznej (§ 23) należy za doręczanie prywatnego telegramu uiścić w Urzędzie telegraficznym miejsca nadania opłatę:

w dzień . . . . 10 halerzy
w nocy . . . . 20 «

Czas nocny liczy się od godziny 10 wieczór do 6-tej rano.

9.

Środki zapobiegawcze przeciw szerzeniu się nosacizny i świerzbu. Zaprowadzenie przepustek dla koni.

Z powodu groźnego szerzenia się nosacizny i świerzbu między końmi cywilnymi w tutejszym obwodzie, zarządza się w celu najmożliwszego powstrzymania tych chorób, co następuje:

1) Miejscowi oglądacze zwierząt mają co 14 dni obejrzeć wszystkie konie znajdujące się w miejscowości; w razie napotkania koni podejrzanych o nosaciznę lub parchy, ma wójt o tem natychmiast donieść c. i k. Komendzie obwodowej.

2) Koni chorych lub podejrzanych o zarazę nie wolno używać do jazdy na drogach publicznych i do miejscowości sąsiednich.

Celem zapobieżenia nadużyciom pod tym względem zarządza się w myśl rosyjskiej ustawy sanitarnej Część XIII, artykuł 1.124 z r. 1915:

Każdy wóz z zaprzęgniętemi końmi, jakoteż każdy koń pojedyńczy, który przekracza granicę gminy, musi posiadać przepustkę.

Przepustka ta wystawiona w języku polskim ma opiewać: »Potwierdzam, że zagroda właściciela koni (a) N. N. w miejscowości . . . . . wolną jest od chorób zaraźliwych przenoszących się na konie«.

Przepustki te mają wystawiać urzędy gminne bezpłatnie, zaopatrzyć w podpis i pieczęć urzędu.

Za prawdziwość poświadczenia są odpowiedzialni wystawiciele, którzy w razie nieprawdziwości popełnionej chociażby z niedbalstwa będą przez c. i k. Komendę za to surowo ukarani.

Wozy jakoteż konie nie posiadające tych przepustek będą przez c. i k. Żandarmeryę zatrzymywane, a właściciele koni karani grzywną do 50 K. względnie aresztem do 5 dni.

4) W razie urzędowego sprawdzenia świerzbu w jakim dworze lub zagrodzie włościańskiej, muszą konie chore i podejrzane o zarażenie się być poddane bezwarunkowo przepisanemu leczeniu.

5) Bez specyalnego pozwolenia c. i k. Komendy obwodowej konie dotknięte świerzbem lub podejrzane o zarażenie się nie mogą opuścić miejsca ich pochodzenia; dla koni odosobnionych należy używać osobnych wiader i szczotek do czyszczenia jakoteż osobnej obsługi.

6) Koni obcych nie wolno wprowadzać do zagród zapowietrzonych nosacizną lub parchami, a zagrody takie należy uwidocznić odpowiedniemi tabliczkami przy wejściu.

7) Z zagród zapowietrzonych nosacizną względnie świerzbem nie wolno wywozić ani słomy ani siana.

8) W stajniach, gdzie panuje nosacizna lub świerzb, względnie gdzie stoją konie podejrzane o te zarazy, ludzie nocować nie mogą, ponieważ choroby te przenoszą się także na człowieka.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

10.

Otwarcie Urzędu ksiąg gruntowych w Radomiu.

Z dniem 28. marca 1916 r. został otwarty Urząd ksiąg gruntowych przy c. i k. Sądzie wojskowym w Radomiu i to zarówno dla dóbr tabularnych jak i rustykalnych. Notaryusze St. Burghard i Al. Kostecki rozpoczęli z tym dniem urzędowanie.

11.

Akta rejenta Sawickiego z Ostrowca.

Dnia 22. lutego 1916 przewiezione zostały wszystkie akta rejentalne i rejestry nieobecnego notaryusza Łucyana Sawickiego z Ostrowca do Opatowa i złożone w archiwum hipotecznem, o czem interesowanych się zawiadamia.

12.

Mianowanie znawcy.

Piotr Badowski, geometra cywilny z Opatowa mianowany został rzeczoznawcą sądowym dla pomiarów gruntowych na okręg tut. Sądu obwodowego.

13.

Ustanowienie tłumacza sądowego.

W miejsce zmarłego Jana Kotlarskiego ustanowiony został tłumaczem języka rosyjskiego p. Kazimierz Jadycki w Opatowie.

14.

Mianowanie komornika sądowego.

W miejsce zmarłego Jana Kotlarskiego powierzono z dniem 1. kwietnia 1916 Ludwikowi Kozińskiemu obowiązki komornika sądowego dla obwodu opatowskiego.

15.

Obrońcy prywatni.

Obrońcy prywatni Stanisław Pietraszewski z Opatowa i Wacław Glibowski z Iwanik otrzymali zezwolenie do zastępowania stron w sprawach cywilnych także przed c. i k. Sądem okręgowym w Opatowie.

16.

Zamianowanie sędziego gminnego.

W miejsce zmarłego dnia 27. lutego 1916 Czesława Janeckiego został z dniem 1. kwietnia 1916 ustanowiony sędzią gminnym w Kunowie p. Gustaw Ośmiałowski właściciel dóbr w Chocimowie.

17.

List gończy.

Leon Jedliński, lat 35, urodz. w Zajączkowie, obwód Iłża, przynależny do Baranowa, rzym. kat., żonaty, syn Józefa i Tekli, więcej razy już przedtem karany,

Jan Lasota, urodz. i przynależny do Woli soleckiej, gmina Solec, obwód Iłża i tamże zamieszkały są w pościgu z powodu mnóstwa popełnionych kradzieży.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Ogłoszenie.

1.

C. i k. wojsk. Generał-Gubernatorstwo rozporządzeniem z dnia 9. lutego 1916 C. Nr. 2889 zaleciło niektóre książki wydane przez Towarzystwo im. X. Piotra Skargi w Krakowie, które szczególniej nadają się do bibliotek szkolnych i jako nagrody dla uczniów.

Zwraca się więc uwagę zarządów szkolnych i czytelń na wydawnictwa tego towarzystwa, których rozpowszechnienie zwłaszcza między ludnością wiejską może przynieść wielki pożytek pod względem oświatowym i moralnym.

Spisy książek i zamówienia należy kierować do Towarzystwa Piotra Skargi, Kraków, ul. Kanonicza l. 17.

2.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru »Częstocice« ma zaszczyt zawiadomić, że w dniu 27. kwietnia 1916 o godz. 11 przed południem odbędzie się w lokalu biura Zarządu przy ulicy Królewskiej Nr. 35 w Warszawie, Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie Akcyonaryuszów.

Przedmiotem obrad będzie:

1) Sprawozdanie Zarządu z działalności Towarzystwa za 1914/15 rok, jak również sprawozdanie Komisyi Rewizyjnej.

2) Zatwierdzenie wydatków na budowę cukrowni »Włostów«.

3) Zatwierdzenie wydatków na dokonane oraz uchwalenie kredytów na projektowane dalsze nowe urządzenia.

4) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i bilansu za rok rachunkowy 1914/15 i uchwała odnośnie rezultatów przedsiębiorstwa.

5) Uchwalenie planu działań i budżetu na 1915/16 rok.

6) Wybór dyrektorów Zarządu i zastępców.

7) Wybór członków Komisyi Rewizyjnej.

8) Wnioski.

Akcyonaryusze, posiadający akcye bezimienne, zamierzający uczestniczyć w tem Ogólnem Zebraniu, proszeni są, stosownie do prawa z dnia 21. grudnia 1901 roku, o złożenie w Kasie Zarządu Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru »Częstocice« bądź akcyj, bądź dowodów Instytucyi Kredytowych przez Rząd zatwierdzonych na złożone akcye, a to najpóźniej na 7 dni przed terminem Ogólnego Zebrania.

Przedstawienia akcyj imiennych nie wymaga się.

C. i k. Komendant Obwodu

Waleryan Fehmel, c. i k. pułkownik, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.